

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului

Eu sunt Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt și Mă fac cuvânt peste pământ, căci sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

Fiilor din grădina Mea, am coborât. Amin. Luați din gura Mea cuvântul Meu și așezați-l în cartea Mea cea de azi, căci sunt cu cerul peste voi în sărbătoare pentru mama Mea Fecioară. Sunt cu Tatăl, fiilor; așa v-am spus că vin. Tot cerul Meu e pe nor deasupra voastră, că fără cerul Meu Eu nu cobor pe pământ, Eu nu cobor singur. Tatăl este în Mine în toată vremea, iar sfinții sunt în venirea Mea la voi. La voi vin, că omul de pe pământ nu știe nimic despre venirea Mea la el, nu știe nici despre venirea lui la Mine, nu știe omul ce înseamnă Dumnezeu. Toate încap cu omul, numai Eu nu-Mi mai aflu sălaş în om și pe lângă om. Sunt singur pe pământ, singur fără omul de pe el, dar sunt cu sfinții Mei. Amin, amin, amin. Și sunt cu voi, cei ce Mi-ați dat locaș cuvântului Meu peste voi, ca să Mă las de la voi spre oameni, că Mi-e dor de om, fiilor. Am făcut din voi cărare a cuvântului Meu spre oameni, și vin din cer și stau pe nori de slavă și Mă desăvârșesc în cuvânt peste pământ, și vă dau tărie să stați înaintea cuvântului Meu și să-i deschideți.

Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Și din pacea Mea cu voi dau tuturor celor care vin la izvor. Eu sunt izvorul de la voi. Cuvântul Meu izvorăște din cer peste voi, și dă pe deasupra izvorul de la voi, căci am mulți care nu și-au plecat inima spre dumnezei care nu sunt dumnezei, și îi voi aduna la pieptul Meu, și îi voi iubi, și îi voi învăța viața cea veșnică în om, așa cum și pe voi v-am învățat. Iar cine va lua iubirea cuvântului Meu ca să se nască din ea, de sus, acelora le voi da putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, născuți în vremea aceasta din cuvântul Meu care vine din Mine peste voi. Amin.

Mama Mea Îmi mângâie durerea. Durerea Mea e lungă de șapte mii de ani, ca și iubirea Mea. Când Tatăl a grăit în Mine și Eu în Tatăl: *«Să facem om după chipul și asemănarea Noastră»*, numai din iubire am lucrat și l-am făcut pe om. Am făcut din lut iubire pentru Mine, și am iubit ce am făcut. Om din lut am făcut, și am pus în el viața Mea, fiindcă Eu sunt viața. Eu eram cuvântul Tatălui, precum și acum sunt, și tot ce voia Tatăl, întru Mine voia, și Eu cuvântam voia Tatălui Meu, și ea se făcea faptă.

Eu sunt Cel ce am fost, și sunt Cel ce sunt, iar Tatăl este cuvântul Meu în tot ceea ce împlinesc. Când eram cu trupul văzut pe pământ, am dat cuvânt la cei ce M-au întrebat: *«Doamne, când va fi venirea Ta și ziua aceea?»*. Eu le-am spus că *«Despre ziua aceea nu știu nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl; de aceea, privegheați!»*. Dacă nu le-aș fi răspuns așa, nu le-aș fi putut spune: *«Privegheați, că nu știți ziua când vine Fiul Omului»*. Am spus că numai Tatăl știe. O, dacă numai Tatăl știe, Eu nu mai vin? Ce vrea să zică omul care se ascunde de venirea Mea zicând că numai Tatăl știe? O, Tată al Meu, ce vrea, oare, omul să zică?

O, Tată Savaot, am spus celor unși în grădina Noastră că voi veni cu Tine cuvânt peste pământ, cuvântul Tău, Tată. Oamenii care se ascund de venirea Mea știu numai că Eu le-am spus atunci că numai Tatăl știe ziua aceea a venirii Mele, și din aceasta nu vor să iasă, și stau fără să Mă aștepte veghind întru venirea Mea. Oamenii dau să uite că Eu le-am spus că *«Tatăl este în Mine, și Eu în Tatăl, căci cel ce Mă vede pe Mine, vede și pe Tatăl»*. O, Tatăl Meu Savaot, Eu sunt cuvântul Tău, și Tu ești cuvântul Meu, dar oamenii Mă despart în inima lor de Tine și zic că numai Tu știi, și Eu nu.

O, fii ai oamenilor, iată-L pe Tatăl Meu în cuvânt peste voi, grăind despre cuvântul acesta sub care se ascunde omul necredincios ca să nu Mă aștepte să vin, și ca să zăbovească omul cel vechi pe pământ. Omul cel vechi e burduf vechi, și nu încapе vinul nou în burduf vechi.

Învățătura Mea cea nouă este pentru oameni noi, care stau pregătiți întru venirea Mea în toată vremea, că Eu sunt în toată vremea și vin în toată vremea, și vin ca un fur, când nimeni nu se așteaptă să vin. Amin, amin, amin.

Tată Savaot, Mă fac punte pentru Tine. Tată, scoală-Te în cuvânt pentru Fiul Tău. Eu n-am grăit de la Mine Însuși când am spus: «Nu știi nici îngerii, nu știe nici Fiul, ci numai Tatăl știe despre venirea acelei zile». Tu ești Dumnezeu Tatăl, iar Eu sunt Dumnezeu Cuvântul, Fiul Tău, Cuvântul Tău, Tată. Amin, amin, amin.

– O, Fiule Emanuel, Tu ești Fiul Meu Cel Unul născut din Mine înainte de veci, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, prin Care toate s-au făcut. O, Fiule scump, nimic n-am făcut decât prin Tine. Și cele ce sunt și cele ce nu sunt le-am făcut prin Tine, căci Tu ești cuvântul Meu, și prin Tine se împlinesc toate. Amin, amin, amin. Nu prin Mine, ci prin Tine, Fiule, căci Tu ești Fiul Meu, și Eu le-am spus oamenilor să asculte de Tine, tată. Așa le-am spus: «Acesta este Fiul Meu Cel iubit; de El să ascultați!».

În toate nu Te ascultă oamenii, dar iată în ce s-au găsit să Te asculte, Fiule durut. Cei ce nu iubesc și nu voiesc venirea Ta au găsit acest cuvânt al Tău și s-au făcut credincioși împotriva venirii Tale. Dar Eu sunt Tatăl, și știu mereu venirea Ta pe pământ. Cuvântul acesta: «Nu știe Fiul, ci numai Tatăl», acest cuvânt l-ai spus Tu, Fiule. De ce-l spune și omul? Pentru ce-l spune omul? Ca să-Mi dea Mie mai multă mărire decât Ție? O, câte cuvinte vii ai spus Tu, Fiule, Cuvântule al Meu! De ce, oare, pe acelea nu le spune omul? Dar cui ai spus Tu cuvântul acela? Tu vorbeai cu ucenicii Tăi, ca să rămână vorbirea Ta peste oameni, așa cum vorbești Tu azi pentru oameni, vorbind cu fiii cuvântului Meu, iar cuvântul Meu Tu ești, Fiule. Amin.

O, fii ai oamenilor, Eu sunt Tatăl Savaot. Nu așa trebuie citite Scripturile Fiului Meu. Cine citește, să înțeleagă! Amin, amin, amin. Cine citește, să nu răstălmăcească, ci să înțeleagă cuvântul Fiului Meu. Ucenicii Fiului Meu L-au întrebat plini de dorul venirii zilei Fiului Meu, dar voi nu aveți dor de această venire. O, fii ai oamenilor, și voi, slujitori ai bisericii oamenilor, a spus Fiul Meu că nu știe nimeni venirea Lui în afară de Tatăl. Iată, iau în mâini Scriptura aceasta și o citesc vouă și găsesc în ea că Fiul Meu v-a spus toată taina acelei zilei ca s-o cunoașteți, și a zis: «Iată, v-am spus de mai înainte. Învățați pildă de la smochin, care vestește vara». Fiul Meu a spus că nu știe nimeni decât Tatăl, și va fi ca în vremea lui Noe când cei necredincioși au băut și au mâncat, s-au însurat și s-au măritat până în ziua când Noe a intrat în corabie, și n-au știut că e adevărat cuvântul Meu spus peste Noe până ce a venit potopul, și, luându-i pe toți, au știut atunci că e adevărat. Dar Dumnezeu a venit din vreme, și nimeni nu L-a primit în afară de Noe. O, fii ai oamenilor, la fel va fi și venirea Fiului Meu. Venirea Lui este în vremea când oamenii nu priveghează. Dumnezeu era venit la Noe și lucra cu el salvare, dar pentru ceilalți oameni nu era venit Dumnezeu. Slujitorul cel înțelept și credincios este pus de Dumnezeu peste slugile Sale ca să le dea hrana din cer la timp, și pe acela îl găsește Fiul Meu făcând așa, și nu este luat pe neștire, ci este gata pentru venirea Stăpânului său. Dar dacă acel slujitor, rău fiind, va zice în inima sa: «Stăpânul întârzie», el nu numai că nu va mai da hrană bună, dar va și începe să bată pe cei ce slujesc împreună cu el, forțându-i să mănânce și să bea cu bețivii și cu desfrânații. Și atunci, în ziua pe care n-o cunoaște și pe care n-o așteaptă, va veni Stăpânul și îl va tăia pentru fățarnicie.

Furul când vine sparge casa că e fur, și stăpânul casei nu știe vremea furului, dar furul o știe. Diavolul a furat acest cuvânt al Fiului Meu, și dacă l-a furat, l-a făcut pe om să spună așa: «Nu știe Fiul, ci numai Tatăl». Dar slujitorul cel înțelept dă hrană la timp peste slugi, și el nu spune: «Stăpânul întârzie», căci el este cu Stăpânul său în toată vremea.

O, Fiule Emanuel, o, tată, o, Fiule alungat! Eu, Tatăl Savaot, așa grăiesc: Eu n-am ascuns în Mine ziua aceea despre care Te-au întrebat îndeosebi ucenicii Tăi de atunci. Nu Eu, ci Tu ai ascuns-o în Mine, ca să întărești veghea și credința și răbdarea ucenicilor Tăi, și aceasta ai făcut-o înainte de moartea și de învierea Ta, Fiule scump. Atunci vorbeai de pe pământ și pentru

cei de pe pământ, iar acum vorbești din cer peste cei cerești pe pământ, care au apucat în trup ziua Ta, venirea Ta, cuvânt de viață veșnică pentru cei credincioși care stau de veghe înaintea Ta, Fiule, ziua Mea de odihnă. În Tine Mă odihnesc, în Tine binevoiesc, în Tine lucrez și din Tine spun peste tot neamul omenesc: Tatăl și Fiul una sunt. Amin. Nimeni nu știe ziua aceea decât Tatăl. Nimeni nu cunoaște pe Fiul decât Tatăl, și cel care voiește Fiul să-i descopere. Amin, amin, amin.

– O, Tată, Tată Savaot, Eu sunt Fiul Tău, ziua Ta de odihnă, și întru Mine Tu Te odihnești și voiești. Cum să înțeleagă omul ce înseamnă ziua aceea când el se ascunde în întunericul din el? Omul fuge de ziua aceea, Tată. Fuge omul, și ziua aceea fuge cu el odată, și omul nu poate fugi de ea. Eu am ascuns în Tine taina Mea, că nici ucenicii Mei nu știau taina Mea, dar au știut ei despre ziua aceea în ziua când Eu am înviat dintre morți. De atunci ziua aceea este pentru toți, dar nu sunt toți oamenii pentru ea. Ziua învierii omului este ziua învierii Mele, dar puțini oameni iubesc ziua aceea, învierea omului prin Mine, Cel înviat dintre oamenii cei morți. Dar cei credincioși Ție și Mie nu zic niciodată: «*Stăpânul întârzie*», ci se hrănesc în toată vremea cu învierea Mea în ei, cu ziua când Eu, Domnul, l-am răscumpărat pe omul cel credincios. Amin. O, Tată Savaot, Eu sunt născut din Tine, dar Tu M-ai născut și din Fecioară, Om născut mai presus de fire, ca să-i dau nădejde omului căzut, că e căzut omul de șapte mii de ani. Dar Eu am venit după el pe pământ, și Fecioara mama Mea Mi-a fost cărare între cer și pământ.

O, mamă Fecioară, am venit după plecarea Mea la Tatăl și te-am luat la cer. Tu M-ai adus pe Mine din cer pe pământ, iar Eu am venit și te-am luat de pe pământ la cer, ca să fii cu Mine unde sunt și Eu, și unde voiesc să fie toți ai Mei. Dar azi sunt zilele venirii Mele, și iar venim pe pământ, căci cerul s-a unit cu pământul, și unul pe altul se răscumpără prin lucrarea Mea cu fiii cei unși în grădina Mea cea de pe pământ, cea din mijlocul României. Pace ție cu ai Mei, mamă a Mea! Amin.

– O, Fiule al meu, mulți prooroci și mulți ucenici au voit să vadă zilele venirii Tale, dar Tu ai avut ceva de preț pentru vremea aceasta, căci toată făptura a așteptat descoperirea fiilor Tăi, a ucenicilor Tăi din vremea aceasta, căci ei Te-au primit când ai venit. Pe vremea nașterii trupului Tău ai avut prooroci și fii credincioși care Te-au așteptat și Te-au primit să vii prin mine. Iar acum, în vremea nașterii cuvântului Tău, iarăși ai fii credincioși, puțini ca și atunci, dar credincioși întru venirea Ta între oameni. Venirea Ta de azi e tainică tot ca și atunci.

O, Fiule înlăcrimat, nu mai sunt oameni credincioși pe pământ, căci cei credincioși sunt cei ce fac voia Ta, nu voia lor; lucrarea Ta, nu pe a lor. Îți mângâi durerea, că e lungă de șapte mii de ani, ca și iubirea Ta. M-am purtat peste pământ și am îndemnat pe oameni să Te iubească, să Te crească în ei, să Te aducă între ei, dar oamenii nu știu ce înseamnă Dumnezeu cu ei. Mă doare ca și durerea Ta. Pe vremea lui Avraam erau numai păgâni pe pământ, dar Avraam a crezut când l-ai strigat să vină după Dumnezeu, și a venit și s-a dat casă lui Dumnezeu. Dar azi sunt altfel de păgâni pe pământ; Îl cunosc pe Dumnezeu, și fac voia diavolului. Mi-e milă de durerea Ta, Fiule părăsit de iubirea Ta, căci omul a fost iubirea Ta.

O, ridicăți-vă dintre oameni, voi, cei cu inimă mare, și dați-o Fiului meu, că El este Dumnezeu din Dumnezeu, și S-a așezat pe cruce pentru voi. Dați jos de pe cruce pe Fiul meu, că El este Cel fără de păcat, și așezați-vă voi în locul Lui, ca să nu mai păcătuți, căci cel ce stă pe cruce nu păcătuiește, ci se înalță deasupra trupului său. Dați-vă pe voi înșivă fii ai Fiului meu, căci azi oamenii știu despre Dumnezeu, dar trăiesc păgânește între pământ și cer. Lacrima mea de mamă dumnezeiască a curs în fața Fiului meu pentru voi, fii ai oamenilor, dar acum Îl plâng pe Fiul meu, că e îndurerat de toți oamenii. Mila mea s-a tras în matca ei. Mi-e milă de Dumnezeu, Cel părăsit de oameni, că El milă voiește de la oameni, nu jertfe. Cel ce ține în mâini cerul și pământul nu are nevoie de jertfe de la om, ci are nevoie de inima omului, locul împărăției lui Dumnezeu.

O, Fiule al meu, desăvârșește-Ți venirea, că eu întăresc vremea venirii Tale și zic tuturor: Fiul meu este Dumnezeuul românilor, așa cum a fost Dumnezeuul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov. Fiul meu Și-a făcut venirea, și oamenii au fost luați pe neștire, și nu vor ști aceștia până ce credincioșii nu vor intra în corabie ca să se arate adevărul cuvântului din vremea aceasta, vremea venirii Fiului meu a doua oară de lângă Tatăl. Amin, amin, amin.

– Iată vremea! Eu, Domnul, am unit cerul și pământul când M-am născut Om din Fecioară. Eu, Domnul, iarăși am unit cerul cu pământul când M-am coborât în anul 1955 în România cuvânt întru a doua Mea venire. Eu sunt Cel ce sunt, și am venit ca să fiu, ca să vadă oamenii cei necredincioși că sunt. Dar ce cred oamenii că înseamnă venirea Domnului? Ea nu se așteaptă, ea se trăiește; ea nu se pregătește, ci este, căci Eu sunt Cel ce sunt, pentru cei ce sunt întru Mine, iar pentru cei necredincioși, Eu nu sunt, Eu nu vin, că ei nu Mă așteaptă să vin.

Vin la voi mereu, fiilor unși în grădină. Dați venirea Mea la cei ce Mă au, căci nimeni nu cunoaște pe Fiul decât Tatăl, și cel care voiește Tatăl să-i descopere. Amin.

Se binecuvintează sărbătoarea voastră cu cerul pe pământ, că mare este vremea venirii Mele, și Mă așez cu zile de nuntă cerească între Mire și mireasa Mea cea din români. Veniți la nunta cerului cu pământul! Veniți voi, cei ce iubiți pe Mire și pe mireasa Sa! Veniți și nuntiți și vă veseliți cu veselie cerească! Veniți, căci cei chemați nu vin. Veniți voi, cei însetați, cei flămânzi, cei goi, cei pribegi, veniți la Mine, ca să vă învăț ziua Mea de odihnă! Veniți și fiți odihna Mea! Amin.

Iar voi, fiilor din grădina cuvântului Meu, stați deschiși înaintea Mea, că voiesc să stau cuvânt între voi și să bucur mulțimile care vin după Mine și după voi. Binecuvintez peste voi începutul Sărbătorii Creștinătății Românești, că voi sunteți români, și nu oricum sunt românii români.

Mama Mea Fecioara scutură harul Meu peste cei cu inimă mare care vin să afle viața iubirii veșnice și să ia veșmântul nunții, veșmântul iubirii de Dumnezeu, pacea între Mire și mireasă. Amin, amin, amin.

15/28-08-1998